

[Lennart Larsson.]

Uanset bestemmelsen i § 26, stk. 2, har en landvæsenskommission tilbagesendt sagen med forespørgsel om, hvilken hjemmel der er i gældende lov til at gennemføre den forelagte partsfordeling af de investeringer i nødvendige ledningsanlæg, et samarbejde og dermed samkøring nødvendigvis.

**Lennart Larsson:** Jeg er helt enig i formålet med loven om vandforsyningen og de pligter, der herigennem er pålagt vore kommuner, men skal det slogan, der under kommunalreformen var en gennemgående argumentation, én by — én kommune, have nogen mening, er det netop ved løsningen af opgaver som denne, hvor bysamfundet skal kunne fungere som en enhed.

Imidlertid er den løsning, loven peger på, ekspropriationen, den dårligst mulige, den mest bekostelige, og for mange kommuners vedkommende vil det tage mange år at få løst opgaven. Såfremt der derimod som foreslået gives landvæsenskommissionen mulighed for at foretage en partsfordeling mellem de private og de offentlige vandværker, vil det gennem et samarbejde kunne lykkes at lave en ordning for vandforsyningen, der vil være rimelig og hurtig, idet et værk, der har fået en vandindvindingsret af samfundet, også naturligt vil betragte det som sin pligt at være med til at løse vandproblemerne i et bysamfund. Den, der har retten, har også pligten.

En ekspropriation vil ikke alene være en dårlig, dyr og langsom løsning — i forureningssspørgsmål er tid ikke alene penge — men der kan ske uoprettelige skader.

**Indenrigsministeren (H. C. Toft):** Det har i de sidste år været et kendt problem, at man i udviklingsområder har måttet erstatte en tidligere noget spredt og tilfældig vandforsyning med et system af større, bærekraftige vandværker. Her i landet er spørgsmålet blevet accentueret ved kommunalreformens ikrafttræden, hvor en række kommuner, som hidtil har haft deres forhold ordnet gennem en større vandforsyning, er blevet sluttet sammen med kommuner, hvis vandforsyning har bygget på private vandværker af ofte meget vekslende kvalitet. De nye storkommuner har herefter i overensstemmelse med vandforsyningsloven måttet

gå i gang med at lægge planer for, hvorledes dette system af vandværker kan komme til at danne grundlag for kommunens fremtidige vandforsyning. Der kan herunder blive tale om helt at nedlægge dårlige værker og trække andre frem, der skal bære den fremtidige udvikling. Der kan også blive tale om at bevare bestående værker, men køre dem ledningsmæssigt sammen, så de kommer til at udgøre en samlet vandforsyning.

I vandforsyningsloven af 1969 findes hjemmelen for at tilvejebringe sådanne samlede ordninger i § 26. Efter bestemmelsen kan en kommunalbestyrelse, der finder, at hensynet til befolkningens almindelige forsyning med vand kræver en samordning af vandforsyningsforholdene inden for kommunens område, rejse spørgsmålet over for en landvæsensret om tilbagekaldelse af private vandværkers vandindvindingsstilladelser. Kommunalbestyrelsen kan samtidig rejse spørgsmål om ekspropriation af det private værks anlæg. Efter § 26 kan der blive tale om erstatning også for inddragelse af selve vandindvindingsstilladelsen. Hele ordningen betyder, at hvis et privat vandværk ikke frivilligt vil indgå under en samlet plan, må kommunen over for landvæsensretten nedlægge påstand om, at værket overtages af kommunen.

Jeg forstår spørgsmålet fra hr. Lennart Larsson sådan, at han kunne tænke sig at supplere § 26 med en regel, der giver kommunalbestyrelsen mulighed for at nedlægge en mindre vidtgående påstand, nemlig at det private vandværk, hvis det ønsker det, opretholdes som privat, men forpligtes til at gå med i foranstaltninger, herunder f. eks. ledningsarbejde, som samordningen gør ønskelige.

Spørgsmålet om hjemmel til at gennemføre mindre vidtgående foranstaltninger end en egentlig overtagelse af et privat vandværk har ikke tidligere været rejst over for indenrigsministeriet. Jeg vil ikke afvise, at det kan være heldigt at få § 26 smidiggjort på den måde, der er omtalt, og jeg vil derfor forelægge spørgsmålet for det vandforsyningsråd, som omhandles i lovens § 8, og som jeg netop i disse dage har nedsat.

**Lennart Larsson:** Jeg vil ganske kort sige tak til ministeren for den positive modtagelse, mit forslag har fået, og jeg håber så, at